

ЕКІПАЖ КОРАБЛЯ

«СОЮЗ-14»

ПОВЕРНУВСЯ НА ЗЕМЛЮ

Станція «Салют-3» продовжує політ повідомлення ТАРС

19 липня 1974 року о 15 годині 21 хвилині за московським часом після виконання п'ятнадцятидобової програми досліджень на борту пілотованої орбітальної наукової станції «Салют-3» космонавти товариші П. Р. Попович і Ю. П. Артюхін повернулися на Землю. Приземлення спускного апарата відбулося в заданому районі території Радянського Союзу за 140 кілометрів на південний схід від міста Джезказгана.

Повністю виконавши заплановану програму робіт на борту пілотованої станції «Салют-3», космонавти підготували транспортний корабель «Союз-14» до повернення на Землю. У спускний апарат корабля було перенесено матеріали наукових досліджень, касети з фото- і кіноплівкою, бортові журнали.

Після переходу космонавти закрили внутрішній люк-лаз, який з'єднує корабель і орбітальну станцію, і зайняли робочі місця у транспортному кораблі «Союз-14». О 12-й годині 3 хвилини за московським часом корабель «Союз-14» і станція «Салют-3» розстикувались і продовжували дальший політ роздільно.

Для здійснення спуску на Землю в розрахунковий час було включено гальмову рушійну установку транспортного корабля. Після закінчення роботи двигуна відбулося розділення відсіків, і спускний апарат перейшов на траєкторію зниження.

На розрахунковій висоті було введено в дію парашутну систему, а безпосередньо біля Землі включилися двигуни м'якої посадки, після чого спускний апарат плавно приземлився в розрахунковому районі.

Проведене на місці приземлення медичне обслідування показало, що стан здоров'я товаришів Павла Романовича Поповича і Юрія Петровича Артюхіна після космічного польоту добрий.

Успішно завершено намічену програму науково-технічних досліджень у спільному польоті орбітальної станції «Салют-3» і транспортного корабля «Союз-14».

Одержані наукові дані обробляються і вивчаються.

Протягом усього польоту зв'язок із космічним кораблем «Союз-14» і станцією «Салют-3» надійно забезпечувався засобами наземного командно-вимірювального комплексу, який включає в себе вимірювальні пункти, розташовані на території Радянського Союзу, і науково-дослідні судна Академії наук СРСР «Космонавт Юрій Гагарин», «Космонавт Володимир Комаров», «Кеостров» і «Моржовець», які перебувають в акваторії Атлантичного океану.

Станція «Салют-3» продовжує політ в автоматичному режимі.

Рік видання XV
№ 89 (1881).

ВІВТОРОК, 23 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

СВЯТО У БРАТНІЙ ПОЛЬЩІ

У ці дні польський народ святкує славний ювілей в історії своєї держави — 30-річчя відродження Польщі. Разом з ним що знаменну дату урочисто відзначають радянські люди, народи країн соціалістичної співдружності.

У торжествах бере участь Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, який прибув сюди на запрошення Центрального Комітету ПОРП, Державної Ради і Ради Міністрів ПНР.

У Колонному залі сейму відбулось урочисте вручення Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву найвищої нагороди Польської Народної Республіки — Великого Хреста ордену Віртути Мілітарі (військової доблесті), якої він удостоєний за особисті видатні заслуги в розгромі фашистської Німеччини і визволенні польських земель.

Перед врученням ордена товариш Л. І. Брежнєв оголосив привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР Центральному Комітету ПОРП, Державній Раді і Раді Міністрів ПНР з нагоди 30-річчя Польської Народної Республіки і передав як символ вічної і непорушної дружби між СРСР і ПНР пам'ятний подарунок — художній виріб майстрів Костромської області.

Перший секретар ЦК ПОРП товариш Е. Герек під бурхливий оплески присутніх вручив товаришеві Л. І. Брежнєву високу нагороду.

21 липня у Варшаві відбулось урочисте засідання сейму Польської Народної Республіки, присвячене 30-річчю відродження Польщі.

Урочисте засідання відкрив Маршал сейму Польської Народної Республіки С. Гуцва.

З великою промовою, присвяченою тридцятиріччю шляху народ-

ної Польщі, виступив Перший секретар ЦК ПОРП Е. Герек.

Потім з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. Учасники засідання вислухали промову з великою увагою і не раз переривали її подлими, тривалими оплесками.

Маршал сейму С. Гуцва сердечно подякував товаришеві Л. І. Брежнєву за добрі побажання, за високе визнання заслуг польського народу.

Під час перебування в ПНР товариш Брежнєв відвідав місто Катовіце. Тут відбувся масовий мітинг польсько-радянської дружби, на якому товариш Л. І. Брежнєв виступив з промовою.

За рішенням президії Катовіцької воєводської народної Ради товаришеві Л. І. Брежнєву присвоєно звання Почесного громадянина Катовіцького воєводства.

(ТАРС).

Сердечність зустрічей

З великою увагою слідкуємо ми, молоді червонозорівці, як братія Польща у дні 30-річчя свого відродження зустрічає Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва. Наші народи йдуть поруч у боротьбі за досягнення великих ідеалів людства. «Увесь досвід нашої боротьби. — сказав у своєму виступі на масовому мітингу в Катовіце товариш Л. І. Брежнєв, — свідчить: робітнича єдність необхідна для досягнення такої високої мети, як зміщення миру, який потрібен всім народам нашої планети».

Сердечність, з якою польський народ зустрічає Леоніда Ілліча Брежнєва ще раз переконує, що солідарність робітничого класу постійно міцніє в світовому масштабі.

О. ДАЦЕНКО,

формувальник ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

м. Кіровоград.

ПРИЙМАЙ, ВІТЧИЗНО!

УРОЖАЙ 74

ПОВНЯТЬСЯ БУНКЕРИ

ХЛІБОРОБИ колгоспу імені Калініна одними з перших в Олександрійському районі розпочинають продаж хліба державі. Швидко вирізли ранні зернові тут і інші. І механізатори дружно вийшли на косовицю пшениці, ячменю, розпочали обмолот валків. Повняться бункери, пішло золотаве зерно в кузови автомашин. Щоб не допустити втрат, шофери ретельно закривають кузови брезентом і доставляють дорожочинний вантаж на ток. А тут, перепустивши зерно через зерноочисні машини, працівники току готують його до відправки на зерноприймальний пункт.

Відправка першого врожаю Вітчизні вилитась у колгосп в справжнє свято. Відбулося воно на току першої бригади. Тут зібралися керівники господар-

ства, спеціалісти, механізатори. Навантаживши добірною пшеницею автомашини молодих шоферів Костянтина Тарабара, Володимира Колісника, Григорія Кузьменка, хлібороби приладнали на борти лозунги «Приймай, Батьківщино, урожай визначального!», «Перший хліб — державі!».

Урочисто зустріли колону машин із Головкивки на Олександрійському хлібоприймальному пункті. Першу квитанцію вручено Григорію Кузьменку.

Нині на полях колгоспу імені Калініна працюють сімнадцять комбайнів. Ранні зернові вже скошено на п'ятій частині площ, державі продано понад тисячу центнерів хліба.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,

На фото: механізатори першої бригади готують до відправки на зерноприймальний пункт колону автомашин.

НА АВТОМАШИНАХ, автобусах, що вишикувались біля приміщення обласної філармонії, лозунги: «Хвала рукам, що пахнуть хлібом», «Четвертому, визначальному — ударна праця». Тут зібралися культурній телеграфно-телефонної станції, музичного училища, ремзаводу «Укрлігосптехніка», залізничної станції Кіровоград. Тут же — інші учасники агітпоїздів — агітатори, пропагандисти, працівники торгівлі, культурміїці.

До учасників короткочасного мітингу звернувся перший секретар Кіровоградського міського комітету партії І. П. Валявський.

Нині учасники агітпоїздів виступають в Олександрівському, Кіровоградському, Знаменському та інших районах.

Ю. СТОРЧАК.

На фото: перед від'їздом до хліборобів.

ДО ЖНИВАРІВ

Гуляють у легких вишумах уже дозрілі пшениці. Переміті в сонці — тугим колосом до людських рук тягнуться. Зі святим трепетом душі, кожного року — якимось особливим і зворушливим, зупиняємось край пшеничного лану ми, хлібороби.

Урожай цього року обіцяє бути багатим. Уже не раз кожен із нас вилущував на долоню з одного колоска по 40—45 переличастих зерен, звертав свій погляд в глибочині ступи, мов би запитуючи «коли ж?»

Перед виходом на зажинки комбайнери та всі механізатори і спеціалісти нашого колгоспу провели свої традиційні збори, на яких було обговорено стан підготовки техніки до нової боротьби за високий урожай. Але боротьба ця для багатьох із нас почалася задовго до жнив. Особисто я закінчив підготовку свого комбайна ще місяць тому. За 10—15 днів до виходу у зажинки знак

«Д-74» прикрасив і решту дев'ятнадцяти комбайнів. Завчасу ознайомившись із робочим планом взагалі та з маршрутами збиральних агрегатів і транспорту зокрема, мої друзі-механізатори зобов'язалися впоратися із збиранням хліба за 10 днів. А це завдання — не-

НА ВИСОКУ ХВИЛЮ

легке, і лише дружною, добре організованою працею ми зможемо добитися сподіваних успіхів.

Минулого року зібравши 9300 центнерів зернових з площі в 240 гектарів, я завоював перше місце у соціалістичному змаганні серед молодих комбайнерів нашої області. Високо відзначений нашою Комуністичною партією і Радянським уря-

дом, які нагородили мене за трудові успіхи орденем Трудового Червоного Прапора, я обіцяю і нинішнього року — визначального року дев'ятої п'ятирічки сповна віддати улюбленій хліборобській справі всю енергію і запал свого молодого серця. Як і передові комбайнери колгоспу В. Д. Омельченко та М. В. Сухомлин, які зобов'язалися намолотити по 8—9 тисяч центнерів зерна, я взяв цього року підвищене соціалістичне зобов'язання і прагнути його перевиконати.

В травні цього року я став кандидатом у члени КПРС і це надихає мене на самовіддану працю. Отож, на високій хвилі нових жнив я хочу звернутися до всіх молодих комбайнерів Кіровоградщини з щирим закликом закінчити збирання хліба у якнайшорті строки і без втрат. Порадимо ж, дорогі друзі, нашу рідну Батьківщину новими успіхами в соціалістичному змаганні, щедрим врожаєм!

В. КОВАЛЕНКО,
комбайнер колгоспу
імені Фрунзе Олександрійського району.

НАГОРОДА — ПОРТРЕТ

у Компаніївці відбулася районна нарада тваринників, на якій були підбиті підсумки соціалістичного змагання за перше півріччя.

Доповідач, начальник районного управління сільського господарства А. П. Гавриленко, відмітив значні успіхи у праці працівників ферм колгоспів імені Дзержинського, імені Леніна, імені Фрунзе, «Україна», «Дружба», що значно перевиконали піврічні плани продажу державі продуктів тваринництва. Всього ж понад план компаніївські тваринники продали 105 тисяч центнерів молока, 1084 центнери м'яса.

Серед тваринників, нагороджених грамотами Компаніївського РК КП України, цінними подарунками, були комсомольці і молодь. Зокрема, молодий доярці колгоспу «Комуніст» Олександрі Разкевич, яка за перше півріччя від кожної корови надоїла по 2324 кілограми молока і виборолла перше місце у районному змаганні, вручили іменний портрет.

Ю. СТОРЧАК.
На фото: подруги розглядають портрет вручений О. РАЗКЕВИЧ.

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

ПОЧАТОК... З ПРОСТОЮВАННЯ

Завмерло поле в чеканні. Навіть вітерець не шурхає густим колоссям. День два і ляжуть дорідні покоси у валки. Напередодні жнива в колгоспі імені Щорса Маловишківського району на лані вивів свого комбайна СК-4 досвідчений механізатор Анатолій Ларіонович Настасюк з помічником-комсомольцем Миколою Проскураковим. Ще не на справжній жнива, а зробили прокос для майбутніх загінок. Та не встиг комбайн подолати перших двох метрів, як дове-

лося зупинити машину: злетів ційок приводу косарки. На ремонт затратили півгодини. Запустили двигун — комбайн піз з місця: затисло шестерні, і знову простій. Нерадісна прелюдія в переддень жнив трапилася з вини ремонтників Плетеноташинського відділення «Сільгосптехніки». Це вони так «якісно» підготували до цьогорічної косовиці комбайн для А. Л. Настасюка і М. Проскуракова.

О. БАСЕНКО.

НА ФОТО. КІРОВО
ГРАД. ВУЛИЦЯ КАР
ЛА МАРКСА.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОДОВЖЕННЯ БІОГРАФІЇ

У кожного студентського загону — своя біографія. Як завжди, складається вона з кількох слів: дати й місця дислокації колективу з дня його появи. У «Романтика-74» вона входить вже у вік зрілості: це друге трудове літо студентів.

КОМАНДИРА «Романтика» впізнав одразу. По врівноваженому діловому тону розмови, змушленому обличчю. Юрій Дмитрович Якунін, викладач машинобудівного технікуму, цього року, як і минулого, привіз загіт на будову в село. Вийшли їх зустрічати з квітами, теплими словами.

— У загоні — тридцять чоловік: десять дівчат і двадцять хлопців, — розповідає Юрій Дмитрович. — Готувалися до третього трудового іще з зимы — підкавав досвід минулого року.

Об'єкт у бійців «Романтика» важливий — будівництво експериментального відгодівельного тваринницького комплексу на 5 тисяч голів великої рогатої худоби. Варто сказати, що це другий у нашій країні комплекс такого типу.

Організації праці в «Романтику» можна щиро позаздрити: кожен на своєму робочому місці, немає простоя в роботі, за півмісяця на будові жодної помилки про порушення техніки безпеки, трудової дисципліни.

— А як у вас з постачанням будівельних матеріалів? — запитую в командира.

— Цим ми повністю забезпечені. На початку місяця відбулася розширена планівка, де був присутній начальник обліжкогоспбуду В. О. Самофалов. Суперечливі питання вирішували разом, на-

креслили плани. Зараз маємо дві бетономішалки, відстояли піску й щебінь, оперативно підвозять цемент. Роботи вистачає — тільки працюй!

ЖИТЛО бійців будівельного — поряд з об'єктом. Акуратно застелені ліжка, на стінах плакати, куточок санітарної гігієни. У Ленінській кімнаті, обладнаній власними руками, свіжі газети, журналі, шахи, доміно. На столі — фарби, пензлі...

Студенти живуть не тільки будовою. Для жителів села працює ательє добрих досуг «Спасибі». У жнива будівельники допомагають колгоспникам збирати зернові, випускають радіогазету.

Так, хороший загіт. В усіх відносинах хороший...

Оцінка Миколи Липиника, інструктора обласного штабу студентських будівельних загонів вагони. Минулого року Микола був комісаром «Дружнього», який вибороз перше місце в області. Найсерйознішу конкуренцію у змаганні склав тоді переможцем сучасний «Романтик-74», який зайняв друге місце. Тепер Микола часто навідується до своїх колишніх суперників.

І як комісар, і як тваринник: адже альма-матер у хлопців спільна — Кіровоградський машинобудівний технікум.

В. ЧОПЕНКО.
с. Мошорини
Знам'янського району.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

До магазину № 2 обліжкогоспбуду надійшли такі новинки з художньої літератури:

Славко ЯНІВСЬКИЙ. Ясени. Видання «Радянський письменник». К. 1974 р. Роман. Переклад з македонської.

Роман «Ясени» художньо відтворює цілу епоху в житті невеликого слав'янського народу — македонців. Своєю ідейним спрямуванням, гостротою сюжету, художніми образами він багато в чому нагадує твори М. Шолохова, А. Голубка, М. Стелімаха.

Трагічно складається доля красуні Костянтини — коханки ошуканого куркулі бандита Апостола, що так само, як і Костянтина, сп-

не. В драматичній боротьбі гинуть і інші герої роману. Класова боротьба, що відбувається у длох сусідніх селах, які здавна ворогують між собою, досягає трагічного напруження і гостро завершується перемогою нового, прогресивного, на чолі якого стоять комуністи.

Юрій МОКРІВ. «Так близько...» Видання «Радянський письменник». К. 1974 р. Спогади. Спогади відомого українського письменника становлять собою єдине художнє полотно. Героєм роману є сам автор, який бачив на своєму доволу велику багату подій, зустрічався з незабутніми людьми.

З великою любов'ю й теплотою згадує Ю. Мокрієв своїх сучасників і побратимів — Остапа Вишню, Максима Рильського, Володимира Сосору, Андрія Малишка, Костянтина Паустовського та інших.

Степан ВАСИЛЬЧЕНКО. Твори в трьох томах. Видання «Дніпро». К. 1974 р. С. Васильченко — відомий український письменник, автор повістей, новел, оповідань про дітей. До першого тому входять оповідання, новели, жаржі, фейлетони. До другого — відомий цикл «Осінні новели», присвячений революції 1905 року. Біографічна повість про Т. Шевченка «Широкий шлях», казки, крілаті слова та ін.

Третій том складає п'єси, автобіографічні твори, статті, театральні рецензії та замітки.

Куріо МАЛАПАРТЕ. Капут. Видання «Радянський письмен-

ник». К. 1974 р. Роман. Переклад з італійської. Капут... Цією назвою коротко, ясно, точно і влучно передається зміст роману. Капут — це кінець, руйна, крах гетьового рейху, що почався відразу з його зародження і досяг своєї вершини в історичній битві під Сталінградом та завершився падінням Берліна під нездоланим натиском звитяжних радянських військ.

Книга К. Малапарте цінна як своєрідний аналіз фашизму, як загляд до глибини перед будь-якими його проявами.

Василь МИЙКО. Моя Мінківка. Видання «Дніпро». К. 1974 р. Оповідання. К. 1974 р.

До книги входить автобіографічна повість «Моя Мінківка», в якій автор розповідає про своє дитинство і юність, що припадають на час народної боротьби за перемогу

Жовтня на Україні, повість «Ярина Черкес», яка відтворює події на селі в період колективізації, кінокомедія «Жінці Дажбога» та оповідання.

Антар ГІДАН. Паш Фісєв. Видання «Дніпро». К. 1974 р. Переклад з угорської. Роман «Паш Фісєв» — найкращий твір відомого сучасного угорського прозаїка і поета. Це широка панорама угорського життя перших десятиріч ХХ століття, сповнена різних соціальних конфліктів. Образ головного героя — значною мірою сатиричний символ дрібного буржуазно-ремісника, що архатичними способами даремно силкується анітизм «своєру», не усвідомлюючи справжнього стану свого соціального прощару в класовій боротьбі капіталістичного світу.

ОЛЕКСАНДРУ Федоровичу Греку було цікаво. Негарно виходить — він, начальник піонерського табору, навіть не знає у день ювілею про свято. А діти чекали на нього. Адже про 50-річчя приєднання комсомолу імені Леніна розповідали і газети, і телебачення, і радіо, готувалась молодь села. І тільки в їх таборі все було як завжди: збіглися до школи 35 хлопчиків і дівчаток, добре поспідали, гарно набігалися, ще раз поїли і тепер міцно спали.

А поруч, в Онуфріївському міжколгоспному таборі «Барвінок» свято відзначали урочисто. На ранковій лінійці у сніжній білості, на честь ювілею, затріпотів червоний прапор зміни. Після неї перший загін вирушив у парк до обеліска Слави. Наймолодші зібрані в піонерській кімнаті, закінчували конкурсні малюнки на тему: «З іменем Леніна — 50». Ще однією власною ракеткою збирались здивувати друзів хлопчики з моделювального гуртка. Навкруги майорили лозунги, плакати.

І тільки 35 хлопчиків і дівчаток в Успенці, піби жили на іншій планеті.

Сам табір працював у приміщенні школи. Але жодна деталь зовнішнього оформлення не падала про те, що там відпочивають діти.

У таборі два піонерських загони: «Майка» і «Космос». Проте, не видно, де їх загонні місця: немає поміток — ем-

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

Як подбаєш...

Про те, як в одному таборі «проспали» свято

міжколгоспний табір. Там одразу довідаєшся, чим займався загін того чи іншого дня і що чекає їх.

Успенські школярі теж провели деякі цікаві заходи. Прочитали книгу В. Калініна «Ульянови», відбулась зустріч у клубі веселих і цікавих, екскурсія на зрощувальне поле колгоспу, діти переглянули кілька кінофільмів. Але це заходи, котрі пропонувались вчителями-учнями. Дитячої ініціативи і фантазії тут не було. А вони обов'язково повели б за собою не просто «фізичну працю»: прополку квітів на клумбах, «перевірку» грядок на засміченість, а, приміром, цікавіші, яскравіші — «Трудовий десант». І результат роботи був би не гіршим, і діти більше зацікавилися б працею.

У педагогічній раді табору працювало три вчителі: начальник табору, вихователь і фізрук. Допомогали їм дві дев'ятикласниці Людмила Марченко і Віра Стельвага. Звичайно, це немало для двох піонерських загонів. Та у кожного з учителів, певне, вже давно минула піонерська юність, а дівчатка-дев'ятикласниці ще не мають достатнього педагогічного досвіду. От і залишився табір без справжнього піонерського покаяного, бо шкільного комісара райком комсомолу направив працювати у інший колектив.

Тому, коли діти йшли на екскурсію до колгоспної ферми, то відверто казали своїм наставникам: «Нам це цікаво. Ми тут бували раніше». А коли піонери хотіли ще раз побувати на острові серед Дніпра, де пам'ятник загиблим воїнам, вчителі обмежились лише тим, що показали його з берега. При цьому втрачались елементи романтики, подолання труднощів, без яких відпочинок у таборі перетворюється на пасивне «відгодовування» школярів.

Хоч по досвід змістовної роботи не треба їдяти за тридцять земель, він — поруч.

М. МІКЕЛЬ,

спенкор «Молодого комунара».

Онуфріївський район.

Цицтву — бій

ПО ІНЕРЦІЇ... НА ЛАВУ ПІДСУДНИХ

Вони володіють винятковою винахідливістю і напрохуд орієнтуються в обставинах.

— Що? Навіщо самогонок, питаєте? Такі здорові, а не знаєте, — хрестивши руки на грудях, соромить вона людей у штатському. — Ноги витирать. Від ревматизму допомагає дуже. І від других болячок.

І так же різно все вигадують, що й по-вірів би. Та, мабуть, ніхто ще в світі не лікувався сивухою, окрім самої Марії Александрової, що була спіймана на гарячому.

Інша справа у В. К. Крауза, що проживає по провулку Ламаному, 15. Він чесно зізнався, що виготовляв самогонок «для власних потреб». Тобто, сам виготовляв, сам і споживав.

А от Ганна Нікітіна — санітарка інтернату для пристарілих прикинулася матір'ю-жалібницею. Вона, баче, наготувала шістьдесят літрів закваски для організації доброї зустрічі синові, який має повернутись з армії. Син давно уже вдома, а мати, набравши інерції й досі ніяк не може зупинитись.

Всі спіймані на гарячому самогонники прикидались невинними і ображеними. Жоден з них не зізнався, що самогоноваріння — це їх прибуткова галузь.

Кожен з них незабаром стане перед судом і одержить сповна. Хотілось би застерегти всіх любителів цієї «самодіяльності», що і їх чекає така ж доля, як і тих, хто сприяє реалізації їхньої продукції. Бо нікому не дозволено порушувати Указ Президії Верховної Ради УРСР від 18 вересня 1973 року «Про адміністративну відповідальність за виготовлення або зберігання самогону і апаратів для його виготовлення».

О. ЧУСТІЛЬ,

м. Кіровоград.

● ФУТБОЛ

Завтра починається перший тур другої кола серед команд другої ліги класу «А».

На прохання наших читачів друкуємо турнірну таблицю першого кола чемпіонату країни.

	І	В	П	М	О
1. «Суднобудівник»	19	10	9	0	26 — 8
2. «Металіст»	19	8	8	3	29 — 21
3. «Автомобіліст»	19	8	7	4	27 — 15
4. «Локомотив» В.	19	7	9	3	22 — 13
5. «Фрунзенець»	19	9	5	5	26 — 18
6. СК Чернігів	19	8	6	5	29 — 18
7. «Говєрла»	18	7	7	4	24 — 21
8. «Кривбас»	19	5	10	4	21 — 15
9. «Локомотив» Хп.	18	7	5	6	26 — 19
10. «Авангард» Сев.	18	8	3	7	23 — 21
11. СК Луцьк	19	6	7	6	16 — 15
12. «Трактор»	19	4	10	5	13 — 21
13. «Буковина»	19	5	7	7	24 — 22
14. Коч. М. Тирасполя	16	4	9	3	17 — 21
15. «Динамо» Хм.	19	5	6	8	11 — 16
16. «Зірка» Крп.	19	5	5	9	20 — 25
17. «Колос»	19	5	5	9	14 — 20
18. «Авангард» Р.	19	6	2	11	17 — 30
19. «Будівельник» Тр.	19	3	5	11	12 — 25
20. «Харчовик»	19	3	2	14	10 — 43

НА ФОТО: ДІТИ ПОБУЖЖЯ.

Фото В. КОВПАКА.

З ранку й до глибокої ночі працівники лікарні не знали спочинку. І якщо досі хто і працював з холодком, то зараз не шкодував сил: діти ж... Хто нащо був удатний і до чого охочий: одні, як медсестри Раїса Фунякіна і Віра Васильєва, латали, штопали, ліцювали блаженний одяг новопритулених, інші, як акушерки Ганна Ізанова та Марія Матвєєва, в язали рукавички та шкарпетки. Сашко із загоспом в міру своїх спроможностей лагодили взуття. Але натхненником оцієї опії, сказати б — її душою, стала Марія Миколаївна.

З появою дітей, життя її наповнилось якимось вищим змістом. Вона шила, пекла, варила зілля, розбороняла, втішала, наглядала, заспокоювала, читала книжки, одягала, виховувала — перелічити все те просто неможливо. Феодосій Деомидович дивувався: такої пристрасної заклопотаності він ніколи не помічав за нею раніше. Своїх дітей у них не було, може й промовляла в ній ота нерозтрчена материнська ніжність?

Дітей розселяли, де тільки було можна: при лікарні, і колишній артілійній конторі, і навіть в хатах колгоспників. Скільки разів подумки благословляла своє піддане господарство, яке розрослося настільки, що було спроможне прогнати не тільки хворих, а й підтримувати родини фронтовиків, а головне — оцих сиріт, кількість яких збільшилася до 500. Ще й у фонд Червоної Армії змогли виділити значну частину овочів і продуктів.

Матеріально лікарні так зміцніла, що Феодосій Деомидович лямисав розвести спійсані на преселику вітку всього медперсоналу. У зв'язку з цим, виникла ідея створити показові дитячі йсла для дітей фронтовиків. Пізніше, в телеграмі на ім'я Верховного Головнокомандуючого, Гетьманець проінформує про те, що колектив Урлейської лікарні вніс в Кондольський Держбанк значну суму трудових заощаджень задля цієї нагальної справи.

Телеграма-відповідь Н. С. Сталіна була видрукувана в центральній і місцевій пресі:

«Урлейська сільська дільнична лікарня».

Головному лікареві Гетьманцеві Ф. Д. Прошу передати працівникам Урлейської дільничної лікарні, які зборили 62 тисячі карбованців на організацію показових дитячих йсел для дітей фронтовиків, 50 пудів мукли для поліпшення харчування дітей фронтовиків і 6 тонн картоплі у фонд Червоної Армії — мій братерський привіт і подяку Червоної Армії».

Втім, якщо догримуватись строгої хронології, то це вже була четверта телеграма від людини, з іменем якої тоді асоціювалися усі трудові і боюні звершення народу.

Отже, повернемося на два роки назад. Пропозиція, що її висловив нікому не відомий лікар з Урлейки і про яку згодом дізналася вся країна, не була випадковим актом самопожертви, як і одностайний спалахом чуття. «Вона стала підсумком усієї його багаторічної діяльності», — як майже напевне написали б з цього приводу обласні журналісти. Давно, сам того не підозрюючи, він став людиною застрашного для, для якої інтерес громади — не гола абстракція, а сама собою ерозувала норми життя.

...В тісному приміщенні ординаторської зібрався весь медперсонал лікарні: лікарі, медсестри, санітари. Прийшли й технічні працівники. Головний лікар обвів поглядом присутніх, мовби зважуючи — чи казати слово — і лише тоді виклав усі козири зразу.

— Дорогі товариші! Всі ви прекрасно усвідомлюєте, у який жорстокий час нам випало працювати. На полях Батьківщини лється кров її кращих синів і дочок. В ім'я перемоги над ворогом справжні патріоти не шкодують свого життя. Незважаючи на труднощі, які випали на наші плечі, нам з вами легше. Нам не загрожувє нагла смерть серед поля, в сирому окопі, на околицях незнайомого міста. Ми — типовики, а значить — резерв. А від безздатності резерву, в даному разі від його трудових спроможностей також залежить перемога. Тому пропоную, щоб кожен з наших працівників пожертвував у фонд Червоної Армії частину своїх трудових заощаджень. Сам я для почину аношу

(Продовження. Ноч. в номерах за 11—29 червня, 2—20 липня).

• Володимир Базилевський

документальна повість

180 карбованців...

Останні його слова потонули в зливній оплесків. Зібрані гроші в сумі 5333 карбованців були негайно перераховані в Кондольський Держбанк.

Цей факт став приводом для першої вітальної телеграми Верховного Головнокомандуючого від 1 травня 1943 року.

Головне — початок! Вклали працівники лікарні — все збільшувалося. Потребу відрахувати певні суми у фонд боротьби з фашистами, стає необхідністю для кожного працівника. Феодосій Деомидович запропонував використати заощаджені кошти для формування і спорядження бронетанкової механізованої колони. Так і зробили. І першу телеграму з Кремля, Н. С. Сталін подякував колективу за турботу про оранетанкові сили Червоної Армії. Окреслений увагою і підтримкою, переконаний відносно значимості цієї справи, Гетьманець віддається її новій. Його поданнями підтримують і в інших колективах області. Сам же він одержавши наміром зібрати кошти на оновлений літак.

Це неможливо, — сумнівається загосп. — Колектив маленького, зібрати черговий мільйон навіряд, чи зможемо...

Як виявилось, змогли. Більшу половину цієї суми внесло подружжя Гетьманців. Сутужно? Звичайно, іла те й війна.

Як назвати майбутній літак? Гетьманець пропонує просто — «Урлейська дільнична лікарня». Колеги одностайно погоджуються, і на цей раз Сталін не збійшов увагою патріотів з далекого села. Його телеграма, як і завжди, лаконічна і стримана, але в ній схвалення і визначення діяльності колективу. Це сталося в другий половини червня сорок четвертого року, переможного року війни. З усіх усюд йшли повідомлення про наступальні операції радянських військ, про звільнення від німецько-фашистських окупантів все нових міст і сіл України.

Ще на початку року Радінформбюро громовим голосом Левітана повідомило, що доблесними військами Другого Українського фронту визволений Кіровоград, степове місто його молодості.

Отепер в принципі можна було подумати і про повернення. Але як повертатися, коли тут ще стільки незавершених і невідкладних справ?

Багато клопоту з підсобним господарством. 500 пудів тільки однієї картоплі, — такий остаточний показник віддачі у фонд оборони. Це без врахування допомоги сім'ям військовослужбовців та інших «локальних» витрат.

Туди ж — на фронт, регулярно висилати овочі та фрукти. Тільки за останній місяць фронтовики одержали чотири посилки з різноманітними подарунками загальною вагою 120 кілограмів.

Сільська лікарня давно стала своєрідною фабрикою по виготовленню вбрання та взуття для солдатів.

Ще в перші роки війни на фронт було відправлено 64 пари вальонів, шкарпеток, рукавиць, теплої білизни.

Звичайно, ні на мить не припиняється лікарська діяльність. Гетьманець організує приміські курси медсестер і сам же читає на тих курсах боротьба з смертністю триває вдень і вночі.

Ось гетьманили районка тих далеких років. Дивно читати в ній: поряд з повідомленнями про звільненні бойових частин і звільненні Радінформбюро пристрасні рядки самого лікаря та інформацію про його діяльність. Мимоволі спадає на думку — все це уже майбутнє. І якщо прийдемо до покінчення заманеться колись відтворити героїчний характер радянського громадянина періоду Великої Вітчизняної — то ось вона, його жінка молоді, — портрет на повен зріст сільського лікаря.

Майже буденно мовлені слова мають здатність хвилювати, якщо за ними неперечиність факту. «Завдячуючи повсякденній копійчій роботі по медичному обслуговуванню населення і великій профілактичній роботі, колектив Урлейської лікарні зайняв одне з перших місць в області». Це — фраза з статті завідувача райвідділом охорони здоров'я Ф. Сайфегдінова «Патріоти Батьківщини» за сорок п'ятий рік. Принагідно зауважимо, що скромна дільнична лікарня впливала тоді в передові не лише в області, а й загально по республіці.

(Далі буде).

За редактора М. СЕМЕНЮК.

23, ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Літні, наша пісня». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 11.05 — «В ефірі — Молодість». (М). 11.50 — Кольорове телебачення. Концерт зразкового ансамблю пісні і танцю «Женювці». (ПНР). 16.45 — Наш огляд. «Резерви — на службу виробництва». Птахофабрика колгоспу «Росія» Олександрівського району. (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 17.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 12 серія. (Польща). 18.00 — «Кіровоградщина живе». Виступ першого секретаря Олександрівського райкому партії тов. Ю. Г. Петренка. (Кіровоград). 18.15 — Для дітей. «Дітям — про звірят». (Ленінград).

18.30 — Інтербачення. Концерт класичного балету. (Ленінград). 19.00 — «Людина і закон». (М). 19.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. (М). 19.50 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Призначення». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Документальний екран». (М). 22.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Літні, наша пісня». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Молодіжні орбіти». (К). 11.50 — Художній фільм «Пастка». (К). 13.30 — Музичний фільм «Дружба». (К). 15.20 — «Доля моя — КамАЗ». Телевізійний документальний фільм. (М). 16.30 — «Польова пошта «Подвигу». (М). 17.00 — Для дітей. «Сурма». Спецвипуск. (К). 17.30 — «На голонних напрямках п'ятиріччя». «Ударний загін». (Харків). 18.00 — Музичний фільм «Грає квартет імені Лисенка». (К). 18.30 — «За український мільярд 1974 року». (Запоріжжя). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Шілар. «Марія Стюарт». Вистава. (Миколаїв). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланах республіки». (К). 21.35 — Продовження вистави «Марія Стюарт». (Миколаїв).

24, СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Комсомол, я твій поет». (М). 10.00 — «Творчість народів світу». (М). 10.35 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 серія. (М). 11.40 — Новини. (К). 11.55 — Я. Купала. «Павлинка». Вистава Білоруського державного академічного театру ім. Я. Купали. (К). 14.15 — Для дітей. «Операція «Літо». (К). 15.40 — «Наука — сьогодні». (М). 16.10 — Кольорове телебачення. «Пісня не розлучиться з тобою». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «На будовах п'ятиріччя». (М). 17.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 13 серія. (Польща). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Про Машеньку і лісову машинку». (М). 18.30 — «Грай, мій бай». (М). 19.00 — «По шляху миру і співробітництва». Інтерв'ю директора інституту США, члена - кореспондента

АН СРСР Арбатова Г. А. (М). 19.40 — Концерт лауреатів V міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. (М). 19.50 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Призначення». 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Наша адреса — Радянський Союз». (М). 22.35 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. (М). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Комсомол, я твій поет». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 10.35 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 серія. (М). 11.40 — Новини. (К). 11.55 — Я. Купала. «Павлинка». Вистава Білоруського державного академічного театру ім. Я. Купали. (К). 14.15 — Для дітей. «Операція «Літо». (К). 15.40 — «Наука — сьогодні». Концерт. (Дніпропетровськ). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.15 — «Товари — народу». (К). 18.30 — Музичний фільм «Дружба». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Для юнацтва. «Орієнтир».

(Донецьк). 20.30 — «Жинва — ударний фронт». «Сільськогосподарський тиждень». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Суворі кілометри». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

25, ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Ланцюг». (М). 10.00 — «Радянський характер». (Воронеж). 10.30 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 11.35 — «Грай, мій бай». (М). 15.35 — Телевізійний документальний фільм «Марія Попова». (М). 16.00 — «Шахова школа». (М). 16.30 — «Польща в рік тридцятиріччя». Репортаж з ювілейної виставки народної Польщі на ВДНГ. (М). 17.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 14 серія. (Польща). 18.00 — «Кіровоградщина живе». «Праця, як пісня». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «В кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Говорять депутати Верховної Ради СРСР». (М). 18.45 — Концерт майстрів ми-

стецтв. (М). 19.25 — «БМ — траса мужності». Теленарис. (М). 19.55 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Призначення». 3 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». На сесії Верховної Ради СРСР. (М). 21.30 — «Розповіді про театр». (М). 22.45 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. Оповідання Ю. Олеші «Ланцюг». (М). 10.00 — «Радянський характер». Теленарис. (Воронеж). 10.30 — «Призначення». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 2 серія. (М). 11.35 — «Грай, мій бай». (М). 17.30 — «Орбіта дружби». (Херсон). 18.00 — Камерний концерт. (К). 18.30 — Для юнацтва. Репортаж з обласного злоту загонів слідств. (Ворошиловград). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «В ім'я миру». (Дніпропетровськ). 19.45 — «Хроніка наших днів». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На ланах республіки». (К). 21.35 — Художній фільм «Людина за бортом». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

Капітанівське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості за такими спеціальностями: апаратник варки цукру — слюсар; центрифугувальник — слюсар; сатуратник — штукатур-маляр; оператор фільтрів — штукатур-маляр; випарник — муляр; бригадир вапняно-випалювальної печі — муляр; набирач дифузійних ножів — електрозварник; оператор дифузії — електрозварник; вимірювальні прилади і автоматики; набирач дифузійних ножів — токарь по металу; оператор дифузії — токарь по металу; центрифугувальник — столяр; апаратник варіння цукру — тесляр.

Учні, які закінчують училище, будуть направлені працювати на цукрові заводи.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступних екзаменів, за конкурсом по оцінках, які вказані в документах про освіту; в групу електрогазозварників та електромонтерів — приймаються віком від 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовно триразовим харчуванням, одягом, взут-

тям, комплектом постільної білизни і одержують третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

При уступі до училища слід подати заяву на ім'я директора, із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не виповнилося 16 років), характеристику зі школи або місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма № 256), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і шість фотокарток розміром 3x4 сантиметри.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзду на яку в строк, зазначений у виклику, чи вказані особисто при подачі документів. Заяви приймаються до 10 серпня.

Початок навчання — 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: селище Капітанівка, Новомиргородського району, Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

ПРОВІДИТЬ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік до 1—10 класів.

При вступі необхідно подати такі документи:

заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання, довідку з місця роботи батьків, медичну довідку про стан здоров'я, довідку про епідоточення, особову справу учня.

Навчання ведеться українською мовою, з іноземних мов вивчаються англійська та німецька мови. В 9—10 класах введено виробниче навчання по спеціальності: для дівчат — машинопис — стенографія, для хлопців — автотракторна справа. При школі працює філіал Олександрійської музичної школи.

Школа розташована в селищі Пантаївка і має зручне залізничне та автобусне сполучення з усіма містами та районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 16 годни, крім неділі.

За довідками звертатись в канцелярію школи-інтернату: м. Олександрія, селище Пантаївка.

ДИРЕКЦІЯ.

КРЕМЕНІУЦЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників за спеціальностями: муляр-монтажник конструкцій, маляр, столяр, муляр, маляр-штукатур, облицовальник-плитковик.

До училища приймаються юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молоді мають можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом трьох років навчання на базі восьмирічки набувають спеціальності маляр-монтажник конструкцій, маляр та столяр, після закінчення за цим фахом училища одержать диплом про присвоєння спеціальності і про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8, 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: маляр-штукатур та столяр-тесляр — 2 роки; муляр, облицовальник-плитковик та маляр — 1 рік.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундировання та гуртожиток).

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33 проценти від суми вартості виконаної роботи.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим залами, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, п'ять фотокарток розміром 3x4 см, медичну довідку по формі № 286.

Початок навчання — 1 вересня.

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 6

оголошує набір учнів на 1974—1975 навчальний рік

за спеціальностями:

Токарі по металу, слюсарі-інструментальники, слюсарі механо-складальних робіт з обслуговуванням свердильних верстатів, слюсарі по ремонту промислового обладнання, столярі, електрогазозварники, електромонтери з експлуатації промислових електростанцій.

На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата з освітою 8—10 класів і віком від 15 до 25 років.

Для поступаючих за спеціальністю електромонтер і електрогазозварник мінімальний вік для вступу — 16 років.

Юнаки і дівчата з освітою 8—9 класів, навчаються два роки. Для набуття середньої освіти училище надає умови для навчання у вечірній школі робітничої молоді.

Всім вступникам учням виплачуються стипендії в розмірі 23 крб. 50 коп. на місяць, відмінники навчання отримують стипендію в розмірі 29 крб. на місяць.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням до-

датково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Для поступаючих з середньою освітою строк навчання 10 місяців, по спеціальностям слюсар-інструментальник і слюсар по ремонту промислового обладнання строк навчання — півтора року.

Встигаючим учням виплачуються стипендії в розмірі 30 крб. на місяць, відмінники навчання — 37 крб. 50 коп.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Навчаючись в училищі, кожний учень, який має середню освіту, може поєднувати навчання на підготовчих курсах для вступу в інститут.

Учні, що закінчили училище з відзнакою, мають право поступити на вечірнє відділення інституту поза конкурсом.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Кожний учень до призову в Радянську Армію набуває спеціальності і потрібні знання з спеціальних і загальноосвітніх предметів.

До училища молоді приймається без екзаменів.

При уступі в їдальню.

В училищі постійно працюють гуртки: хористів, танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічний, творчий, стрілецький, парашутний, електротехнічний, спортивні секції.

Початок занять — 1 вересня 1974 року.

Прийом заяв з квітня по вересень місяць 1974 року.

До заяви додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання і про склад сім'ї, характеристика зі школи, автобіографія, фотокартки розміром 3x4 см (6 штук).

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефон: 2-35-31, 2-50-30, 2-35-81.

Училище знаходиться в центрі міста, їдальня в училищі можна будь-яким видом міського транспорту.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНЕ ТОРГОВЕ УЧИЛИЩЕ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавці промислових товарів; продавці продовольчих товарів — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік, на базі восьмирічної освіти 2 роки. Контролер-касири — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік; продавці-оформлювачі вітрин — строк навчання на базі середньої освіти 2 роки.

В училище приймаються громадяни віком від 16 до 25 років, що мають освіту за 8, 9, 10, 11 класів.

Бажаючі вступити до училища подають на ім'я директора заяву з зазначенням обраної спеціальності.

До заяви додається: атестат зрілості або свідоцтво про освіту за 8 класів, копію свідоцтва про народження, автобіографія, довідку з місця проживання, довідку про стан здоров'я (форма № 286), характеристику зі школи або з останнього місця роботи, 4 фотокартки розміром 3x4 см.

Встигаючі одержують стипендію в розмірі 52 карбованців на місяць. Демобілізовані воїни з лав Радянської Армії — 60 карбованців. Випускники училища користуються пільгами при вступі в середні і вищі торгові навчальні заклади.

Документи приймаються з 15 травня по 15 серпня 1974 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Нова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.